

IVAN SIVEC: Kriva prisega

Predstavil vam bom obnovo knjige Kriva prisega, ki jo je napisal uveljavljeni slovenski pisatelj Ivan Sivec.

Pri izbiri knjige je precej pripomogla naslovnica, ki je bila zame precej nejasna in nerazumljiva. Ker nisem točno vedel, kaj predstavlja, sem si knjigo natančneje ogledal. Ko sem jo prelistal, sem opazil, da se v njej pojavljajo besede, kot so policija, tat, umor. Takoj sem bil navdušen. Ko pa sem prebral še povzetek na zadnji platnici, sem bil odločen, da knjigo preberem, saj Ivan Sivec enostavno ne zna napisati slabe knjige.

Naslov predstavlja dogodek, ki se vrti čez celo knjigo – to je kriva prisega splavarja. Prav ta kriva prisega namreč glavnega junaka vodi po njegovih pustolovščinah.

Avtor knjige, Ivan Sivec, se je rodil leta 1949 v Mostah pri Komendi. Trenutno živi in ustvarja v Mengšu, napisal pa je že več kot 74 knjig za odrasle in mladino.

Tema knjige je raziskovalna in kriminalna, saj se vse ves čas vrti okoli kraje. Snov je pisatelj črpal iz življenja splavarjev, kar lahko opazimo v zelo natančnih opisih vsega, kar je povezano s splavarstvom. Poleg tega jo je črpal še iz življenja kmetov, ki jim je njihova zemlja vse na svetu in garajo od jutra do večera. V knjigi kar mrgoli motivov – glavni so kraja, splavarjenje, iskanje tatu, straža, ljubezen, zasledovanje, kriva prisega, policija, ilegalstvo, kmetovanje in še mnogo drugih.

Glavni junak v knjigi je Jan Miklavc, pogumen in močan kmečki fant, ki je zelo zagret za punce. Stranske pa so Janov oče, nepopustljiv in močan kmet, Janovo dekle Ana, njena prijateljica Lučka, Jakob Kajžar, Ivek, Sandra in še mnogo drugih.

Zgodba je postavljena v leto 2000. Glavni dogodki se odvijajo v Rečici ob Savinji in okolici, nadaljnji dogodki pa sežejo vse do hrvaške meje in še čez. Zgodba se začne z Janovim zmenkom z Ano. Janovo in Anino načrtovanje skupnih počitnic je zmotil Janov oče, ki je pridrvel z novico, da imajo v njihovem gozdu lesnega tatu. Jan in oče sta se hitro odpravila v gozd, kjer so rasle njihove največje smreke. Hitro sta pregledala teren in ugotovila, da res nekdo na črno seka les. Vmes je beseda nanesla tudi na Janovega dedka, Miklavža, in tako sta se z očetom odpravila še na njegov grob, kjer je Jan izvedel veliko o njem. Zelo ga je navdušilo dejstvo, da je bil njegov dedek eden izmed najbolj izkušenih savinjskih splavarjev. Ker je Jan želel videti dedkovo sliko, se je odpravil k gostilničarju Tinetu, ki je hranil splavarsko kroniko. Jan je izvedel, da je njegov dedek utonil pri raztovarjanju lesa, kar ga je zelo začudilo. Kako je mogoče, da tako izurjen splavar utone? Pa vendar je res utonil, saj je o tem pod prisego pričal njegov najboljši prijatelj Jakob Kajžar.

Jan se je sprijaznil z dejstvom, da bodo morale njegove skupne počitnice z Ano počakati, dokler ne ujamejo lesnega tatu. Skupaj z očetom sta odšla na policijo in se dogovorila o straži. Menjavali se bodo policisti ter Jan in oče. Prvo noč niso bili uspešni, saj je lesni tat pričakoval zasedo in se je potuhnil.

Janu je kljub vsem težavam vedno ostal čas še za zmenke in vse ostalo, kar pride zraven. Tako se je dobil z dekletom Ano in hkrati njeno prijateljico Lučko. Ker je bil med dvema ognjema, se je moral Ani oddolžiti s čimprejšnjim odhodom na morje. Ker nobeden izmed trojke ni imel dovolj denarja, so se odločili, da ga bodo zaslužili s prodajo plastičnih vrečk. Odpravili so se po Sloveniji in zaslužili kar nekaj denarja. Jan pa je izvedel še nekaj, kar mu je pomenilo več kot ves denar. Mimogrede se je ustavil pri samotni hiški, da bi ponudil vrečke. Tam je srečal starko in se z njo zapletel v dolg pogovor. Na koncu je izvedel nekaj, kar ga je močno vznemirilo. Ta gospa je sestra Jakoba Kajžarja, najboljšega prijatelja njegovega dedka. Jakob je tudi pričal o utopitvi dedka. Starka mu je povedala, da je Jakob še živ. Jan ga je na vsak način želel poiskati, saj le on ve resnico o dedkovi smrti.

Naslednjo noč sta stražila Jan in oče. Med stražo sta srečala tudi medveda, vendar sta jo odnesla brez poškodb. Takoj, ko je medved odšel, sta začela iskati telefon, ki sta ga med skrivanjem izgubila. Med iskanjem pa sta našla še nekoga – starčka, ki se je skrival med drevjem. Ker starčku nista verjela, zakaj je tukaj, sta ga odpeljala k njemu domov, da bi ga natančno izprašala. To jima ni uspelo, saj je pobegnil.

Naslednji dan je Jan odšel z Ano in Lučko k reki, da bi se sončili in družili. Kmalu je ugotovil, da so zelo blizu hiše, iz katere je prejšnji dan pobegnil starček. Približal se ji je in ugotovil, da je pred hišo prav tak tovornjak, kot je odvažal ukraden les iz njihovega gozda. Približal se je hiški in opazoval. Kmalu sta ga starček Jakob in Ivek, tako je bilo ime lastniku tovornjaka, našla. Jakob ga je zaprl v lopo. Izpustil ga je šele čez nekaj ur, ob klicanju policije.

Naslednji dan sta oče in Jan našla še več podrtih smrek. Oče je bil ves razjarjen in tako sta z Janom prišla do krasne ideje. Jan se bo odpeljal na Hrvaško, v Hrastovico, kamor tat verjetno vozi les. Oče mu je dal denar in mobilni telefon in že se je Jan odpravil na pot.

Takoj ob prihodu je Jan spoznal prelepo natakario Sandro in se vanjo takoj zaljubil. Sandra mu je razodela, da je po rodu romkinja, kar pa Jana ni motilo. Povedala mu je še, da ima babico, ki ve ogromno o splavarstvu. Jan se je takoj odpravil k njej. Babica mu je povedala, da je bil njegov dedek Miklavž ubit in ni utonil. Vsi Janovi sumi so se potrdili. Obiskal je tudi dedkov grob na Hrvaškem.

Naslednji večer je bil dogovorjen za zmenek s Sandro. Pred tem se je odpravil še na žago, kjer mu je uslužbenec povedal vse o Iveku. Jan je izvedel še, kdaj Ivek pripelje naslednjo pošiljko, kar pomeni, kdaj bo spet kradel. O vsem je takoj obvestil očeta in mu naročil še, naj ga čimprej pride iskat. Oče je prišel zvečer in ga odpeljal.

V nedeljo zvečer so policisti tatu pripravili zasedo. Tat ni imel možnosti za pobeg in tako so ga takoj prijeli. Predal se je tudi starček, ki je vse priznal. Janu je povedal vso dolgo zgodbo. Povedal mu je, da je pričal krivo. Miklavž Miklavc ni utonil, ampak so ga ubili cigani. Razlog je bila večja količina denarja. Krivo pa je pričal zato, ker je sam obdržal polovico denarja, ki so mu ga ukradli. Jan je ugotovil še, da je Sandra njegova sestrična in Ivek njegov stric oz. očetov brat. Ko je oče to izvedel, je od policije zahteval, naj ga izpustijo. Na koncu se je vse srečno rešilo in Jan je celo dobil dva nova sorodnika.

V knjigi me je zelo presenetilo pisateljevo natančno poznavanje splavarstva nekoč. Le-to je namreč neverjetno podrobno predstavljeno, navedene so celo konkretne letnice.

Knjiga bralcu sporoča, da se kraja in goljufija ne izplača, saj te slej ko prej zasačijo. Dokazuje tudi, da ima laž kratke noge in kdor drugemu jamo koplje, sam vanjo pade. Prav tako kot večina knjig pa želi sporočiti tudi to, da poštenost in pravičnost vedno zmagata.

Nad knjigo sem navdušen, ima le eno pomanjkljivost. Ko jo primeš v roke, je nikakor ne moreš izpustiti iz rok, vse dokler je ne prebereš. Ta knjiga je le še ena, ki dokazuje, da zna Sivec res mojstrsko sukati pero. Priporočam jo vsem, ki imajo radi ne prezahtevne, a zanimive in poučne knjige.